

0147. Hola, hola!

1. Ho - la! Ho - la! Pa - ste - rze z po - la:
 Idź - cie Pa - na wi - taj - cie, a co ma - cie to daj - cie;
 Wo - ła - ją A - nio - ło - wie, pójdź - cie mi - li brat - ko - wie.
 Pójdź - cie je - no w tym cza - sie, trzo - dę za - wrzeć w sza - ła - sie,
 Pójdź - my, pójdź - my do szo - py, weź - my ser - ków pół ko - py,
 Daj - my Pa - nu we źło - bie, co nas wa - bi ku so - bie,
 Pójdź - my wszy - scy z we - se - łem, do te - go to Be - tle - jem
 Pójdź - cie i wy skrzyp - ko - wie, pójdź - cie i wy dud - ko - wie.
 Wa - łasz - szku! Ku - basz - ku! Za - graj - cie,
 Oj dy - na, oj dy - na, oj dy - na,
 Sta - nasz - ku! Woj - tasz - ku! du - daj - cie.
 Niech ży - je Pan Je - zus dzie - ci - na.

2. Hola, hola, pasterze z pola!
 Pójdźcie przywitać Pana, padnijcie na kolana,
 Oddajcie Mu swe dary, z serc uprzejmych ofiary.
 Godzien tego Paniątko, to małe Pacholaćko,
 Które się nam zjawiło, aby ludzi zbawiło;
 Anieli Mu śpiewają, że Pan wielki, znać dają;
 Pójdźże ty wprzód Gryzoniu, a ty z nim Cyconiu;
 I ty także Hantuła i ty za nim Mikuła.
Wałaszku! Kubaszku!....